

16. A mennyben otthonom

A menny-ben ott - ho - nom, Hol nin - csen

szen-ve-dés, Hol gond és fáj-da-lom S ha-lál nem

is-me-rős, Hol bé-ke vár re-ám S yi-har nem

ost-ro-mol, A-hol, sze-gény szí-ve-m, meg-nyug-ha-

tol. Ó, szép ha - zám, di - csó ha -

zám, Hol ö - rök - lét de - rül re -

ám! A - hol nem lesz sí - rás, el - vá - lás,

bú-csú-zás, Csak fény s meg-ú-ju-lás, ó, szép ha-zám!..

2. Ott, túl idők ködén, Dicsőség fényiben, Révpartod int felém,
És látja már hitem. Mit véred ad nekem, Mit életfád terem, Ott
csendben, boldogan élvezhetem. Ó, *szép hazám...*

3. Gondolt az Úr velem, Hajlékot alkotott, Szent vérén énnekem
örök üdvöt adott. Ott, túl a fényben én Szent arcát nézhetem, S
az üdvösség enyém lesz teljesen. Ó, *szép hazám...*

Ford.: Nyáry Pál (1879–1955)